

בס"ד יג' שבט ה'תשפ"ב
 הדלקת נרות - 16: 39
 צאת השבת - 17: 31
 רבנו תם - 18: 02
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשירים ושתים - עלון מס' 1091
 @ ביום ראשון לא אומרים "תחנון" במנחה.
 @ ביום ראשון בערב "סעודת" ט"ו בשבט.
 יש להרבות באכילת פירות שנשתבחה בהם א"י.
 @ יום שני בערב סוף "ברכת הלבנה" עד 20: 45

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטי"דן: 'ותשר דבורה'
 (שופטים ה')

מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

פרשת בשלח

שבת שלירה

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה רביעית
 בביתנו "אוהל-מועד" ב- 20: 30
מענייני הפרשה:

☞ לאחר היציאה ממצרים, הולכים משה במדבר.
 ☞ המצרים רודפים אחרי בני ישראל ומשיגים אותם על שפת ים סוף.
 ☞ **קריעת ים סוף**, בני ישראל עברו בשלום בתוך הים ביבשה, והמצרים טבעו בים.
 ☞ "אז ישיר משה", שירת הים, שיר הודיה לה'.
 ☞ קורות בני ישראל בדרכם מים סוף עד להר סיני.
 ☞ פרשת המן והשלו, שיעורים בביטחון בקב"ה.
 ☞ נס המים מהסלע, ומלחמת עמלק.
 ☞ "זה כלי ואזויה"
 "זה" = 12 שבילים נפתחו לעם ישראל כך כתב רבינו בחיי, ואולי ללמדנו שאכן עם ישראל עם אחד הוא, אבל כמו שנוי סוכה ונוי מצוה כל אחד מייפה בסגנונו, כך 12 שבטים זה נוי עם ישראל כל שבת והיופי המיוחד שלו בעבודת ה', וזה חלק מהיופי של ישראל.
 ☞ "ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם וגו'
 וייראו מאוד ויצעקו בני ישראל אל ה'
 ומהו ופרעה הקריב? אלא שהקריב את ישראל לתשובה. כיון שראו ישראל שהיו מוקפין מגי רוחות - הם סוגר והשונא רודף והחיות מן המדבר, תלו עיניהם לאביהם שבשמים וצעקו להקב"ה שנאמר: "ויצעקו בני ישראל אל ה'" **וחרזו בתשובה.**
 ☞ "ויקה משה את עצמות יוסף עמו"
 אמרו חז"ל "חכם לב יקח מצוות", כאן הייתה בפני משה אפשרות לקיים את מצוות הביזה, ככתוב "בקש נא מאת העם" - שלא יאמר אותו זקן ועבדום וענו אותם קיים, ורכוש גדול לא קיים, ואם כן היהודים הביזה קיימו מצוה. אבל כשיש 2 מצוות לבחור, אזי נטיית הלב באיזה מצווה לבחור מלמדת על חכמת לב אמתית.
 ☞ "כל המהלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך, כי אני ה' רופאך"
 הקשה החתם סופר שאם כתוב שהקב"ה לא ישים עלינו מחלות ממילא לא צריך רפואה, ולמה כתוב "כי אני ה' רופאך"? ובפשטות אפשר לענות שמחלות קשות כמו של מצרים, מכות שאי אפשר להתרפאות מהם הקב"ה לא ישים בנו, אלא מחלות רגילות בהם יהודי כן יכול לחלות, על אלו נכתב "כי אני ה' רופאך".

☞ "ויסר את אפן מרכבתיו וינהגו בכבדת"
 כי המרכבות שלהם נהרסו, והמצרים קיבלו מכות וזעזועים וחבטות, ומפרש רש"י שזה מדה כנגד מידה, שכנגד "ויכבד לבו הוא ועבדיו" הם קיבלו "וינהגו בכבדות".
 ☞ "ויסב אלקים את העם דרך המדבר"
 שערך להם שולחן והסיבן לאכול, אין "ויסב" אלא הסבה שנאמר "היכול אל לערוך שלחן במדבר" (תהלים עח, יט).
 ☞ הקשר בין ט"ו בשבט לנס קריעת ים סוף
 השירה מול הברכה על פירות העץ. ומה השמחה בט"ו בשבט. להודות לה' גם כשהכול רגיל. בשבוע זה חל ט"ו בשבט - ראש השנה לאילנות. ובנוסף השבת נקרא בתורה על נס קריעת ים סוף ושירת הים (שבת זו "שבת שירה") השל"ה (רבי שלמה הלוי) הקדוש כותב: שחייב להיות קשר בין הפרשה לט"ו בשבט. בט"ו בשבט נוהגים להרבות בשמחה מרבים בברכות על אין ספור מפירות ארץ ישראל. "לאכול מפרייה ולשבוע מטובה..." דווקא בט"ו בשבט אנו טועמים מפירות הארץ ומגיעים לידי שמחה על השפע האדיר שנתגלה לנו בעוצמתו ומברכים את ה' בשמחה... זהו גם הקשר לפרשת השבוע: כך בקריעת ים סוף פצחו בשירה מתוך שמחה על כל מה שה' נתן לנו בעולמו... כשם שראינו את ההשגחה בים סוף שהביאה לידי שירה. כשנתבונן בפירות הט"ו בשבט נראה את ההשגחה עלינו ונגיע לידי שמחה עצומה ונברך את הקב"ה עליהם...

פנית הניבים והפתגמים
"כל שיש לו קרניים, יש לו טלפיים" (משנה נידה)
 כל בעל חי שיש לו קרניים, בידוע שפרסותיו סדוקות, וטהור הוא, שכן אין קרניים אלא לבעלי חיים טהורים. "טלפיים", נמצאים תחת גופו של הבעל-חי. הטלפיים מסמלים את הזהירות מלהיות "מונח". בעניינים ארציים, הם מבטאים את הצורך להיות מרוםם קצת מהארציות, להתנתק מהקרקע. "קרניים", נמצאים בגובה הגוף, מעל לראש. הם מסמלים את השכר שהוא נעלה מעבודתו של האדם, את השכר הנמצא מעליו. השכר מגיע מלמעלה, אנו מקבלים אותו במתנה מהקב"ה.

הסירו ממשול מרד עמי!
 העלון שטעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל עיני קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש":
<http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות ומנהגי ט"ו בשבט

א. יום ט"ו בשבט הוא ראש השנה לאילנות, ואסור להתענות ביום ט"ו בשבט, כמו כן אין אומרים תחנונים ונפילת אפים.

ב. יש נוהגים לעשות למוד בליל ט"ו בשבט שלומדים משניות או זוהר שמדברים מעניין הפירות ואחר כך מברכים על הפירות. ומ"מ יש ללמוד "בהבנה" ככל האפשר, ובפרט יש ללמוד בהלכות השייכות לדיני ט"ו בשבט בענייני עורלה ותרומות ומעשרות.

ג. נוהגים להרבות באכילת מיני פירות של אילנות בליל ט"ו בשבט, להראות בזה שהוא ראש השנה לאילנות, ולברך עליהם ברכות הראויות להם.

ד. לכתחילה אין להביא הפירות לאחר ברכת המזון, כדי להרוויח ברכה אחרונה, שיש מקפידים על זה משום גורם ברכה שאינה צריכה, וראוי לחוש לדבריהם, ורק אם טעו והניחום לאחר ברכת המזון על ידי שכחה וכיוצא, מותר להביאם ויברך לפנייהם ולאחריהם כהלכה ובשבת מותר.

ה. פירות שנשתבחה בהם ארץ ישראל הם שבעה מינים ופירות שבעת המינים, קודמים לברכה לכל שאר מיני פירות העץ, ואפילו חביב עליו מין פרי אחר, יש להקדים את פירות שבעת המינים, וכל הקודם בפסוק בשבעת המינים עצמם, קודם לברכה, ותמרים קודמים כי התמרים "שני" לארץ אחרון שבפסוק, והגפן "שלישי" לארץ הראשון.

ו. יש אומרים שהיין קודם לתמרים, כיון שהיין הוא שקובע ברכה לעצמו בברכת "בורא פרי הגפן" ויש חולקים ואומרים שאין קדימה ליין על תמרים אלא התמרים קודמים ליין, וכן המנהג, ולכל הדעות מעשה קדרה דהיינו תבשיל מחמשת מיני דגן קודמים ליין.

ז. ברכת המוציא קודמת לכל דבר, ולאחר מכן ברכת "בורא מיני מזונות", ופת חטים קודם לפת שעורים, ואחריהם זית, ואחריו תמרים, ואחר כך ענבים, תאנים, רימונים ואחריהם שאר מיני פירות העץ, וברכה אחת שמברך "בורא פרי העץ" פוטר כל מיני העץ שלפניו, ואפילו אינם לפניו אם יש בדעתו עליהם וכיוון לפוטרם, יצא ואין צריך לחזור ולברך.

ח. הנוהגים לאכול בט"ו בשבט אתרוג מרוקח בסוכר, אין להם לברך עליו ברכת שהחיינו, מפני שכבר בירכו שהחיינו ביו"ט הראשון של סוכות בנטילת הלולב, ובוה נפטר האתרוג גם מברכת שהחיינו של האכילה.

ט. יש להיזהר מאכילת פירות שמצוי בהם תולעים (תאנים) שלא לברך עליהם אלא עד שיפתחם ויבדקם היטב ויפתחם דוקא לפני הברכה ולא לאחר הברכה, שלא ישהה בין הברכה לאכילה, ועוד סיבה שיתכן שהפרי התלעי וברכתו תהיה לבטלה ולכן יבדוק לפני הברכה, וכן יש להיזהר כשפותח הפרי לראות אם יש בו תולעים, יחזור ויסגור אותו אם אפשר כדי שהפרי יראה שלם בשעת הברכה.

י. עיקר השגת האדם אל רוח הקודש תלויה ע"י כוונתו וזהירותו בכל ברכות הנהנין, וע"י הברכות שעליהם הנאמרות בכוונה הוא מסיר מהם את הקליפות ומזכך את החומר שלו ונעשה זך ומוכן לקבל קדושה.

מכל מלמד השכלתי

"טו" בשבט - הפילה לאתרוג נאה"

טוב להתפלל בטו" בשבט על אתרוג נאה, שהרי אמרו חכמים שאז מתחיל השרף לעלות באילנות. זמן הגון להתפלל על האתרוג של סוכות הבא כשמתחילה לעלות חיות מחודשת בעץ. ניקת העץ מן האדמה, שורשיו בה; ופירותיו מתחדשים בו - בהתאמה לסוגו, בהשקיה והזנה לפי עניינו.

האדם יונק מעומק נשמתו, שהיא הופעה, גוון, של נשמת ישראל, חלק אלוה-ה ממעל. ונשמתו מתגלה באופיו הייחודי, בתכונותיו היסודיות. ה"בני יששכר" מלמדנו כמה כללים חשובים בענייני גידולו, התפתחותו וחניוכו.

קודם כל, שימת הלב לחינוך, להשפעה, להתגדלות - צריכה להיות מההתחלה. רק מתחיל השרף לעלות באילנות, בתוכיותם, עוד טרם ליבלו - וכבר יתפלל על אתרוג נאה, על הפרי המוגמר בהדרגה שלמותו.

ובמקביל - שימת הלב אל החינוך, אל האוירה, מההתחלה. ולא דווקא החינוך המילולי. כל שלב בהתגדלות - לפי מה שמתאים לו. עצם החוס והיחס הנעים, המעודד. שלילת השפעות מזיקות, מועזעות. אוירה מתאימה, בנחת, פתיחות ואמון. אחר כך ההרגלים הטובים - "סוד מרע ועשה טוב".

פשטידה מחיטים

מרן "החתם סופר" ז"יע נהג לאכול בשבת שירה חיטים, זכר למן שנפל מן השמים.

במנהגי מטרסדורף מובא כי לכבוד שבת שירה נהגו לבשל לתבשיל מיוחד של חיטים. טעם שאוכלין חיטים ומיני קטניות בחתונה ובשבת שירה בפרשת בשלח, דורשני רשומות אמרו, 'בשלח' ראשי תיבות בשבת שירה לאכול חיטים.

בזכות מי נקרע ים-סוף, בזכות יוסף או נחשוו?!

כתוב במדרש תהילים ארונו של יוסף הצדיק ראה, ולכן נקרע הים.

אומנם מצד שני כתוב בגמרא (סוטה לז') שנחשון קפץ ראשון לים כי כולם פחדו, ואם כן הוא זכה וזיכה את עם ישראל במה שקפץ ראשון לים.

ויש מתרצים שהמדרשים חלוקים. אומנם הרי במזמור "בצאת ישראל ממצרים" כתוב שאלה "מה קץ הים כי תנוס"? והתשובה "מלפני אדון" דהיינו מפני הקב"ה נקרע הים.

ויתכן שזכות יוסף לא פועל באופן אוטומטי, אלא צריך להפעילו ולעוררו, ולכן היה צורך במסירות נפש של נחשוו שהסתכן וקפץ, כי על ידי זה הוא עורר את זכותו של יוסף, ועל ידי זה נוצר הנס שעל ידי מטהו של משה נחצה ונקבע הים.

לכן בליל שביעי של פסח הספירה של לילה קדוש זה יסוד שבחדש שהמשמעות שהקב"ה עשה לנו חסד בקריעת ים סוף בזכות נחשוו הפעיל את כוחו של יוסף הצדיק שהיה צדיק יסוד העולם שהצטיין במידת היסוד.

"יש לו התקף לב!"

בעיתון 'המודיע' הופיע הסיפור הבא, הממחיש את גודל הסייעתא דשמיא, לה זוכה האדם שמחליט לעשות את רצון ה'.

מייקל סיים את האסיפה בשיקגו ביום ששי, והגיע לשדה התעופה כדי לחזור לביתו בניו-יורק. הטיסה הייתה אמורה להימשך כשעה וחצי, והותירה לו זמן להגיע לביתו ולהספיק את הכנותיו לשבת. הטיסה איחרה בחצי שעה, אבל מייקל שמר על קור רוחו. הוא הביא בחשבון עיכוב כזה.

המטוס החל לנוע והתקרב למסלול ההמראה, ואז נעצר. מייקל שיער שהמטוס ממתין לתורו להמריא, ועדיין לא נלחץ מהעיכוב הנוסף.

הוא פתח ספר וניסה ללמוד. הנוסעים מסביב החלו לאבד את סבלנותם ולרטון. ריכוזו בלימוד נחלש. לפתע שם לב לכך שהמטוס עומד במקומו למעלה משעה! קולו של קברניט המטוס נשמע: "נוסעים נכבדים. אנו מתנצלים על האיחור בהמראה, אבל הדבר אינו תלוי בנו. מטוסו של נשיא ארצות הברית צפוי לנחות כעת, ועד שהנשיא לא יעזוב עם פמלייתו את שדה התעופה, אסור לשום מטוס אחר להמריא או לנחות".

מייקל הנדהם נשא את עיניו וראה אנשי ביטחון פרוסים בכל שדה התעופה. נוסעים רבים דאגו לפגישות שאליהן יאחרו ולטיסות המשך שאותן יפספסו, ואילו מייקל, יהודי שומר מצוות, דמיין איך הוא יורד מהמטוס בניו-יורק ללא המטען שלו, ומבלה את כל השבת בשדה התעופה. לאחר כשעה נוספת של ישיבה מורטת עצבים, הבין שעליו לעזוב את המטוס ולהישאר אצל ידיד משיקגו.

הוא פנה לדייל וביקש לצאת. הלה הבין למצוקתו, אבל אמר בהחלטיות: "אני מאוד מצטער, אבל לא נוכל לעזור לך. אסור לאף אחד לעזוב את המטוס, גם לא לאיש צוות".

מייקל חזר למקומו והתפלל: "ריבונו של עולם. אם תעזור לי לא לחלל שבת הפעם, אני מתחייב לא לנסוע לעולם ביום ששי למרחק של יותר משעה מביתי, וגם זאת רק לפני חצות היום!"

הנוסעים השלימו עם המצב. אנשים טיילו במעברים, ושוחחו כדי להעביר את הזמן בנעימים. מייקל עשה חשבון שגם אם המטוס ימריא כעת, הוא לא יספיק להגיע לביתו לפני כניסת שבת.

בלבו גמלה ההחלטה להישאר בשיקגו ויהי מה. הוא הרהר בדברי הדייל: 'אסור לאף אחד לעזוב את המטוס'. 'ואם יש למישהו התקף לב?!', חשב בלבו, ואז הבזיק במוחו רעיון נועז...

הוא הניח את תיק המסמכים שלו בין רגליו והחל לזוע ולגנוח במקומו... האיש שלידו נבהל והזעיק מיד את הדייל.

"מה קרה, אדוני?" שאל הדייל בדאגה.

"יש לי לחץ בחזה", גנח כשהוא לופת את חזהו, "הזרוע השמאלית כואבת מאוד..."

מיד נשמעה הודעה ברמקול: "אם יש רופא במטוס, הוא מתבקש להגיע בדחיפות לדייל!"

לפני שמייקל הספיק לגנוח שוב, ראה אשה שרכנה מעליו, הוציאה סטטוסקופ והאזינה להלמות לבו. היא הכריזה: "יש לו התקף לב!" נשמתו של מייקל כמעט פרח. האם ההצגה הפכה למציאות? הרופאה החלה לחלק הוראות: "הוא חייב להגיע מיד לבית חולים!"

תביאו לכאן אלונקה או כיסא גלגלים!" מייקל מצא את עצמו תוך מספר דקות על כיסא גלגלים, מנסה לגנוח מדי פעם וללפות את חזהו.

"אני לא יכולה לשלוח אותו לבד", אמרה הרופאה לדייל. "אקח אותו לבית החולים".

הדייל ניסה לסרב, אך היא הגיבה בחומרה: "האם תהיה מוכן לקחת אחריות על חייו?!"

שני דיילים הורידו את מייקל בכסא למטה, והרופאה הסיעה אותו במהירות לעבר הטרמינל, שם אמור היה לחכות לו אמבולנס.

ברגע שנכנסו לטרמינל, התיישר מייקל על כסאו, העיף את השמיכה מעליו וקרא בקול: "עצרי!"

הרופאה עצרה, וכאשר מייקל קפץ מהכיסא החוצה, נבהלה מאוד.

"תודה רבה לך! אני מרגיש מצוין", אמר מייקל ונעלם... עשר דקות לפני הדלקת נרות הגיע לביתו של חברו הנדהם ששמח לארחו.

מייקל הספיק להגיע לביתו בניו-יורק במוצאי שבת. ביום ראשון סיפר מייקל את סיפורו לרבו, שמלקט סיפורי השגחה פרטית.

רק כעבור שנה התברר שהסיפור מתאים לאוסף שלו. כעבור שנה ניגש הרב למייקל, וסיפר לו כי באחת ההרצאות שאשתו האזינה להן, היא שמעה ממרצה דתית את הסיפור הבא: "...הייתי היסטורית. ידעתי שלא אגיע לניו-יורק לפני שבת.

והם לא יתנו לי לרדת מהמטוס בשיקגו.

פתאום שמעתי ברמקול שמחפשים רופא. חשבתי לעצמי, הנה, אולי נתקעתי משמיים במטוס הזה כדי להציל חיים?! בדקתי את האיש, יהודי לבוש מגבעת בשנות החמישים לחייו, וראיתי שהוא מעמיד פנים...

פתאום הבנתי שזו ההזדמנות שעליה התפללתי! הכרזתי שיש לו התקף לב, וראיתי שהוא החוויר. חשבתי שאולי גרמתי לו כעת להתקף אמיתי... עמדתי בתוקף על כך שאלווה אותו, ואף אחד לא העז לחסום את דרכנו החוצה.

כשהגענו במהירות לטרמינל הוא ציווה עלי לעצור, וזה מאוד התאים לי. לא רציתי להגיע עם אדם בריא לבית החולים. הוא ברח בדלת אחת ואני יצאתי בשנייה... מאז אני לא יוצאת מהעיר אף פעם בימי ששי..."

סגולה לפרנסה = פרשת המן

מסביר משה על המן (שמות ט"ז): "הוא הלחם אשר נתן ה' לכם לאכלה". ובעקבות בקשת משה מהעם ללקט "איש כפי אכלו" מעידה תורה (שם פס' י"א): "ויעשו כן בני ישראל, וילקטו המרבה והממעט". רש"י: "יש שלקטו הרבה, ויש שלקטו מעט, וכשבאו לביתם ומדדו בעומר איש איש מה שלקטו, ומצאו שהמרבה ללקוט לא העדיף על עומר לגולגולת אשר באוהלו, והממעט ללקוט לא מצא חסר. וזהו נס גדול שנעשה בו".

"מרבה"=247. "ממעט"=169. ההפרש=78. "לחם"=78.

נס גדול נעשה בלחם שירד להם משמים.

כאשר רואים בני ישראל את הלחם שירד להם מהשמים הם אומרים (שמות ט"ז ט"ו): "מן הוא", ומסבירה התורה "כי לא ידעו מה הוא". "והעמר", עשרית האיפה הוא".

מכפלת אותיות המילה "האיפה" =5X80X10X1X5 =20,000. עשירית מזה, עשירית האיפה, שווה = 2,000. מכפלת אותיות המילה "מן" =40x50 שווה = 2,000.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

מחמאות? רק באמת!

בשיח חינוכי להורים, אמר הגאון רבי שמשון פינקוס זצ"ל: כל אחד מבין, שנסם כאשר מתווכחים בדברי תורה, יש לנהוג בדרך ארץ כלפי השבר, ולא לסתור את דבריו בצורה נחרצת. אך כאשר הדבר נוגע לילדים, ישנם הורים הסבורים כי ניתן "להצליף" בהם ללא רחם. ילד עלול לשמוע, מגיל חמש ועד גיל חמש עשרה, מאות ואלפי פעמים את המשפט –"אתה לא יוצלח, אתה כלומניק..." הדברים חודרים עמוק בתוכו, עד שהוא מחליט שהוא אכן כזה. מאידך, כשהורים מחמיאים לילדים "אתה ילד טוב, אתה מוצלח", אפילו כאשר המציאות אינה בדיוק כך, עלול הילד להבחין בחושי החדים, שההורים אינם חושבים כך באמת, אלא רק פועלים על פי הוראות שקיבלו מהמרצה בסמינר... ולכן העצה הנכונה היא למצוא נקודה חיובית-אמיתית הנמצאת בילד ואותה לפתח ולרומם. ומדבר טוב אחד, ירצה הילד לזכות בעוד מילים טובות ומעודדות ונרויח בכפליים, שכן לא שיקרנו ולא פגענו ברגשותיו ואף גרמנו לו לרצות להוסיף בקודש, והיה זה שכרינו.

<p>סרכה ויהי רואה אביהם מרדכי שנים בן גילה ועשהאל הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיצליח בכל לימודיו ובכל מעשיו ויזכה לשנים רבות ונעימות טובות ונעימות</p>	<p>סרכה ויהי מרדכי ז"ל תהיה דידי שיתורך מפי עליון מתוך בריאות אושר ופרנסה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציה וזכיה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה מנחם</p>	<p>סרכה ויהי מרדכי ז"ל תהיה דידי שיתורך מפי עליון מתוך בריאות אושר ופרנסה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציה וזכיה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה מנחם</p>	<p>סרכה ויהי מרדכי ז"ל תהיה דידי שיתורך מפי עליון מתוך בריאות אושר ופרנסה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציה וזכיה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה מנחם</p>	<p>סרכה ויהי מרדכי ז"ל תהיה דידי שיתורך מפי עליון מתוך בריאות אושר ופרנסה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציה וזכיה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה מנחם</p>	<p>סרכה ויהי מרדכי ז"ל תהיה דידי שיתורך מפי עליון מתוך בריאות אושר ופרנסה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציה וזכיה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה מנחם</p>
--	---	---	---	---	---

<p>סרכה ויהי מרדכי ז"ל תהיה דידי שיתורך מפי עליון מתוך בריאות אושר ופרנסה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציה וזכיה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה מנחם</p>	<p>סרכה ויהי מרדכי ז"ל תהיה דידי שיתורך מפי עליון מתוך בריאות אושר ופרנסה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציה וזכיה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה מנחם</p>	<p>סרכה ויהי מרדכי ז"ל תהיה דידי שיתורך מפי עליון מתוך בריאות אושר ופרנסה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציה וזכיה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה מנחם</p>	<p>סרכה ויהי מרדכי ז"ל תהיה דידי שיתורך מפי עליון מתוך בריאות אושר ופרנסה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציה וזכיה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה מנחם</p>	<p>סרכה ויהי מרדכי ז"ל תהיה דידי שיתורך מפי עליון מתוך בריאות אושר ופרנסה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציה וזכיה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה מנחם</p>	<p>סרכה ויהי מרדכי ז"ל תהיה דידי שיתורך מפי עליון מתוך בריאות אושר ופרנסה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציה וזכיה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה מנחם</p>
---	---	---	---	---	---

<p>סרכה ויהי מרדכי ז"ל תהיה דידי שיתורך מפי עליון מתוך בריאות אושר ופרנסה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציה וזכיה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה מנחם</p>	<p>סרכה ויהי מרדכי ז"ל תהיה דידי שיתורך מפי עליון מתוך בריאות אושר ופרנסה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציה וזכיה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה מנחם</p>	<p>סרכה ויהי מרדכי ז"ל תהיה דידי שיתורך מפי עליון מתוך בריאות אושר ופרנסה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציה וזכיה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה מנחם</p>	<p>סרכה ויהי מרדכי ז"ל תהיה דידי שיתורך מפי עליון מתוך בריאות אושר ופרנסה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציה וזכיה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה מנחם</p>	<p>סרכה ויהי מרדכי ז"ל תהיה דידי שיתורך מפי עליון מתוך בריאות אושר ופרנסה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציה וזכיה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה מנחם</p>	<p>סרכה ויהי מרדכי ז"ל תהיה דידי שיתורך מפי עליון מתוך בריאות אושר ופרנסה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציה וזכיה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה מנחם</p>
---	---	---	---	---	---

<p>סרכה ויהי מרדכי ז"ל תהיה דידי שיתורך מפי עליון מתוך בריאות אושר ופרנסה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציה וזכיה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה מנחם</p>	<p>סרכה ויהי מרדכי ז"ל תהיה דידי שיתורך מפי עליון מתוך בריאות אושר ופרנסה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציה וזכיה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה מנחם</p>	<p>סרכה ויהי מרדכי ז"ל תהיה דידי שיתורך מפי עליון מתוך בריאות אושר ופרנסה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציה וזכיה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה מנחם</p>	<p>סרכה ויהי מרדכי ז"ל תהיה דידי שיתורך מפי עליון מתוך בריאות אושר ופרנסה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציה וזכיה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה מנחם</p>	<p>סרכה ויהי מרדכי ז"ל תהיה דידי שיתורך מפי עליון מתוך בריאות אושר ופרנסה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציה וזכיה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה מנחם</p>	<p>סרכה ויהי מרדכי ז"ל תהיה דידי שיתורך מפי עליון מתוך בריאות אושר ופרנסה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציה וזכיה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה מנחם</p>
---	---	---	---	---	---